

Kråkevisa

Leaves' Eyes

Og mannen han gjekk seg i veda skog,
hei fara i veda skog.
Då sat der ei kråka i lunden og gol.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Mannen han tenkte med sjølve seg;
hei fara med sjølve seg
Skal tru no den kråka vil drepa meg?
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Og mannen han spente sin boge for kne,
hei fara sin boge for kne
så skaut han den kråka, så ho datt ned.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Så spente han føre dei folane ti;
hei fara dei folane ti
men kråka ho sprengde alle di.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Så flådde han kråka og lema ho sund,
hei fara og lema ho sund
ho vog innpå seksten og tjue pund.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Av skinnet så gjorde han tolv par skor,
hei fara han tolv par skor
det beste paret det gav han til mor.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Og kjøtet han salta i tunner og fat,
hei fara i tunner og fat
og tunga han hadde til julemat.
Hei fara. Faltu riltu raltura.

Og munnen han brukte te mala korn,
og øyro han gjorde til tutar-horn.

Av augo så gjorde han stoveglas
og nakken han sette på kyrkja til stas.

Og den som kje kråka han nytta så,
han er ikkje verd ei kråka å få.

Faltu riltu raltura.